

**UCHWAŁA NR XLI/344/18
RADY MIASTA BIELSK PODLASKI**

z dnia 27 lutego 2018 r.

w sprawie nadania nazwy ulicy w mieście Bielsk Podlaski

Na podstawie art. 18 ust. 2 pkt 13 ustawy z dnia 8 marca 1990 r. o samorządzie gminnym (Dz. U. z 2017 r. poz. 1875, poz. 2232, z 2018 r. poz. 130) Rada Miasta Bielsk Podlaski uchwała, co następuje:

§ 1. Nadaje się nazwę ulica Jana III Sobieskiego drodze dojazdowej położonej w południowej części miasta Bielsk Podlaski przyległej do ulicy bł. ks. Antoniego Beszty-Borowskiego, zlokalizowanej na części działek gminnych oznaczonych w ewidencji gruntów w obrębie nr 3 numerami: 483/7, 483/12, 482/4.

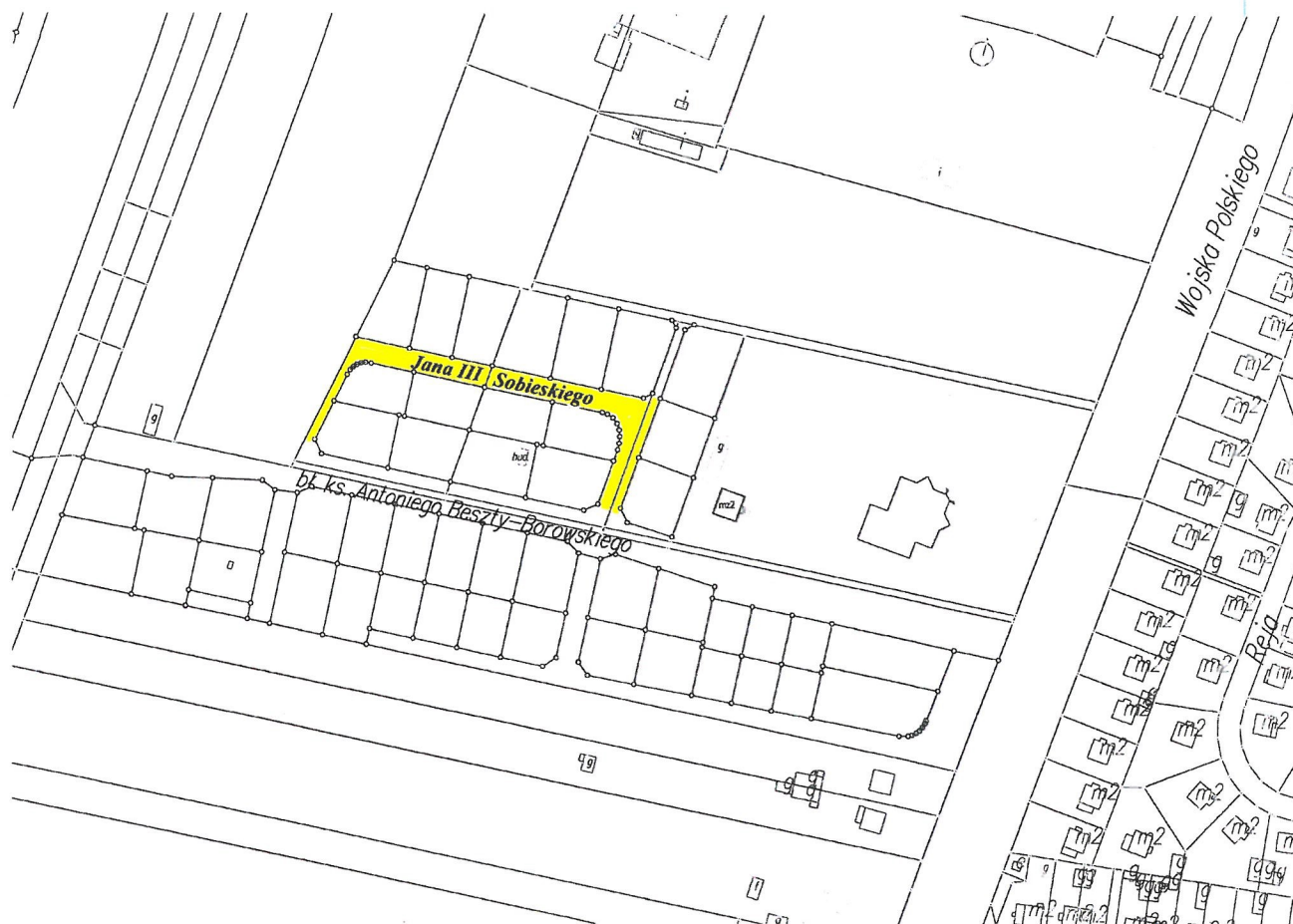
§ 2. Położenie i przebieg ulicy wymienionej w § 1 przedstawia załącznik graficzny nr 1, natomiast biografię patrona ulicy zawiera załącznik nr 2.

§ 3. Uchwała wchodzi w życie po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia w Dzienniku Urzędowym Województwa Podlaskiego.

Przewodniczący Rady

Igor Łukaszuk

Załącznik Nr 1 do Uchwały Nr XLI/344/18
Rady Miasta Bielsk Podlaski
z dnia 27 lutego 2018 r.

PRZEWODNICĄCY RADY
Igor Łukaszuk
Igor Łukaszuk

Załącznik Nr 2 do Uchwały Nr XLI/344/18
Rady Miasta Bielsk Podlaski
z dnia 27 lutego 2018 r.

Jan III Sobieski (1629-1696), król polski od 1674

Od 1648 uczestnik walk z Kozakami, Tatarami, Szwecją, Moskwą i Turcją. Przez małżeństwo (1665) z Marią Kazimierą związał się ze stronnictwem dworskim. Podczas rokoshu Lubomirskiego czynnie poparł króla. Od 1665 był marszałkiem wielkim koronnym, od 1666 hetmanem polnym koronnym. W 1667 odniósł zwycięstwo nad Kozakami i Tatarami pod Podhajcami. Od 1668 był hetmanem wielkim koronnym. Po abdykacji Jana II Kazimierza stanął na czele partii francuskiej przeciwnej Michałowi Korybutowi Wiśniowieckiemu (konfederacja szczebrzeszyńska). W 1673 odniósł zwycięstwo nad Turkami pod Chocimiem. Utorowało mu ono drogę na tron polski po śmierci Wiśniowieckiego. W czasie swego panowania starał się wzmocnić władzę królewską i powściągnąć samowolę magnacką dostrzegając zagrożenie ze strony Brandenburgii, Prus oraz cesarstwa dążył do zmiany polskiej polityki zagranicznej przez zawarcie pokoju z Turcją, poprawy stosunków z Rosją i wspólnego wystąpienia z Francją i Szwecją przeciw Brandenburgii w celu odzyskania Prus Książęcych (traktat jaworowski). Atakowany przez opozycję magnacką odstąpił jednak od tych planów. W 1683 podpisał traktat przyjaźni z Austrią i rozgromił wojska tureckie oblegające Wiedeń, następnie kontynuował wojnę z Turcją w ramach Ligi Świętej. Znakomity wódz, śmiały i przewidujący polityk, mecenas sztuki (Wilanów), autor *Listów do Marysieńki*. / źródło *Encyklopedia PWN 1995* /

PRZEWODNICZĄCY RADY
Igor Lukaszuk